

Inleiding

HOMEOPATHIE

Hoe lang zal de homeopathie nog een omstreden methode blijven? Deze geneesmethode heeft altijd fervente voor- en tegenstanders gekend. In dit opzicht is er een overeenkomst met sommige grote kunstuitingen, welke de mensheid aanvankelijk ook lijken te verdelen in aanbid- ders en critici. De werken van Picasso en de zang van Maria Callas hebben menige discussie uitgelokt. Met grote kunstuitingen heeft de homeopathie ook gemeen, dat er iets spectaculairs aan is, waardoor zowel voor- als tegenstanders zich erdoor geraakt blijven voelen. Het spec- taculaire voor de voorstanders zijn de soms verbluffende resultaten van de homeopathische therapie. Het spectaculaire voor de critici is de onwaarschijnlijkheid van de “kleine dosis der verdunde middelen”.

DIT BOEK

Het doel van dit boek is om u zoveel informatie en inzicht te geven, dat u begrijpt wat de ho- meopathische methode inhoudt. Dit is van nut voor diegenen die graag willen weten wat de homeopathie hun persoonlijk te bieden zou kunnen hebben en het is van nut voor degenen die zich homeopathisch laten behandelen en graag mee willen denken om het rendement van de consulten zo groot mogelijk te maken. Ook is het van nut voor degenen die om wetenschap- pelijke redenen serieus willen weten wat de methode inhoudt en die in veel populaire boekjes over homeopathie te weinig diepgang vinden om werkelijk inzicht in de methode te krijgen. De opzet van het boek maakt het zeer geschikt als cursorische inleiding voor degenen die de methode willen bestuderen om ze te gaan toepassen.

TECHNOLOGISCHE EN ANDERE GENEESWIJZEN

Methoden die niet aan de westerse universiteiten worden onderwezen hebben allerlei bena- mingen gekregen zoals alternatieve geneeswijzen, additieve geneeswijzen, niet-universitaire geneeswijzen, bijzondere geneeswijzen en recentelijk in EEG verband niet-conventionele ge- neeswijzen (non-conventional medicine). In Nederland wordt in officiële regeringsstukken de laatste jaren gesproken van ‘behandelwijzen’, omdat men er kennelijk niet van overtuigd is dat het methoden zijn waar je echt mee genezen kunt.

Dit geharrewar met het vinden van een naam komt voort uit het feit, dat het moeilijk is in- houdelijke criteria te vinden om de verschillende methoden te kenmerken. Deze moeilijkheid hangt samen met een filosofisch probleem, namelijk dat de verschillende methoden elk vanuit hun eigen wereldbeeld en hun eigen modellen van de werkelijkheid te werk gaan. Daarom worden er ook termen gebruikt als energetisch tegenover materialistisch en holistisch als te- gengestelde van reductionistisch (zie de appendix over wetenschapstheorie). In dit boek zal ik zo veel mogelijk de benamingen regulier, alternatief, universitair etc. vermijden. Ik verkies een benoeming op inhoudelijke kenmerken en ik zal de hedendaagse westerse standaardge- neeskunde benoemen als technologische geneeskunde. Mijns inziens is het belangrijkste ken- merk van onze hedendaagse westerse geneeskunde haar technologische karakter. Voor wat de diagnostiek betreft is dat zonder meer duidelijk: neem een modern specialist zijn apparatuur af en vraag om een diagnose. Neem vervolgens de technologische manipulaties uit de therapie weg en het lijkt ineens of alle geneeskundige kennis van de gehele mensheid pas in de laatste 100 jaar in onze westerse cultuur is ontstaan. Het verschil tussen het technologische denken en de manier van denken welke in de homeopathie toegepast wordt, komt uitgebreid aan de orde in de hoofdstukken 7 en 8 en in de appendix over wetenschapstheorie.

DIADOXIE

Voor een werkelijk begrip van de homeopathie is het verschijnsel van de diadoxie van groot belang. In hoofdstuk 1 wordt uitgebreid uitgelegd wat het precies inhoudt: het plaats maken van de ene ziekte voor een andere: astma verdwijnt op het moment dat iemand eczeem ontwikkelt, een depressie verdwijnt op het moment dat iemand maagklachten krijgt... Deze afwisseling van ziekten is een veel voorkomend verschijnsel, maar het is met de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten absoluut niet verklaarbaar. De homeopathie heeft deze vervanging van ziekten als uitgangspunt genomen voor geneeskundig handelen.

Juist omdat diadoxie met technologische inzichten niet verklaarbaar is, vormt ze een uitstekend uitgangspunt. De vraag wat de achtergrond en verklaring voor deze vervanging van ziekten zou kunnen zijn, wordt een gemeenschappelijke vraag voor zowel homeopathische als technologische artsen. Vanuit een gemeenschappelijke vraag is het gemakkelijker communiceren dan vanuit de gepolariseerde stellingname, die nog steeds in veel gevallen de discussie tussen voor- en tegenstanders van de homeopathie kenmerkt.